

„Przez które darowane nam zostały drogie i największe obietnice, abyscie przez nie stali się uczestnikami boskiej natury, uniknawszy skażenia, jakie na tym świecie pociąga za sobą pożądliwość.”

2 P 1, 4

„Dlatego, bracia, tym bardziej dołóżcie starań, aby swoje powołanie i wybranie umocnić; czyniąc to bowiem, nigdy się nie potkniecie.”

2 P 1, 10

„Wziął On bowiem od Boga Ojca cześć i chwałę, gdy taki go doszedł głos od Majestatu chwały: Ten jest Syn mój umiłowany, którego sobie upodobałem.”

2 P 1, 17

„I właśnie dlatego dołóżcie wszelkich starań i uzupełniajcie waszą wiarę cnotą, cnotę poznaniem, Poznanie powściągliwością, powściągliwość wytrwaniem, wytrwanie pobożnością, Pobożność braterstwem, braterstwo miłością.”

2 P 1, 5-7

„Mamy więc słowo prorockie jeszcze bardziej potwierdzone, a wy dobrze czynicie, trzymając się go niby pochodni, świecącej w ciemnym miejscu, dopóki dzień nie zaświta i nie wszędzie jutrenka w waszych sercach.”

2 P 1, 19

„Przede wszystkim to wiedzie, że wszelkie proroctwo Pisma nie podlega dowolnemu wykładowi. Albowiem proroctwo nie przychodziło nigdy z woli ludzkiej, lecz wypowiadali je ludzie Boży, natchnieni Duchem Świętym.”

2 P 1, 20-21

„Boska jego moc obdarowała nas wszystkim, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie tego, który nas powołał przez własną chwałę i cnotę”

2 P 1, 3

„Kto zaś ich nie ma, ten jest ślepy, krótkowzroczny i zapomniał, że został oczyszczony z dawniejszych swoich grzechów.”

2 P 1, 9

„Gdyż oznajmiłszy wam moc i powtórnie przyjdzie Pana naszego, Jezusa Chrystusa, nie opierając się na zrzęcznie zmyślonych baśniach, lecz jako naoczni świadkowie jego wielkości.”

2 P 1, 16

„Umie Pan wyrwać pobożnych z pokuszenia, bezbożnych zaś zachować na dzień sądu celem ukarania”

2 P 2, 9

„Ludzie ci, to źródła bez wody i obłoki pędzone przez wichry; czeka ich przeznaczony najciemniejszy mrok.”

2 P 2, 17

„Sprawdza się na nich treść owego przysłowia: Wraca pies do wymiocin swoich, oraz: Umyta świnia znów się tarza w błocie.”

2 P 2, 22

„I wielu pójdzie za ich rozwiązłością, a droga prawdy będzie przez nich poharbiona, Z chciwości wykorzystywać was będą, przez zmślone opowieści; lecz wyrok potępienia na nich od dawna zapadł i zguba ich nie drzemie.”

2 P 2, 2-3

„Jeśli bowiem przez poznanie Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa wyzwolili się od brudów świata, lecz potem znowu w nie uwikłani dają im się opanować, to stan ich ostateczny jest gorszy niż poprzedni.”

2 P 2, 20

„Lepiej bowiem byłoby dla nich nie poznać drogi sprawiedliwości, niż poznawszy ją, odwrócić się od przekazanego im świętego przykazania.”

2 P 2, 21

„Lecz byli też fałszywi prorocy między ludem, jak i wśród was będą fałszywi nauczyciele, którzy wprowadzać będą zgubne nauki i zapierać się Pana, który ich odkupił, sprowadzając na się rychłą zgubę.”

2 P 2, 1

„I poniosą karę za nieprawość. Oddawanie się w dzień rozpuście uważają za rozkosz, a gdy współbiesiadują z wami, są zakałą i hańbą, ponieważ nurzają się w swoich pożądliwościach.”

2 P 2, 13

„Obiecując im wolność, chociaż sami są niewolnikami zguby, czemu bowiem ktoś ulega, tego niewolnikiem się staje.”

2 P 2, 19

„Niech to jedno, umiłowani,
nie uchodzi uwagi waszej,
że u Pana jeden dzień jest
jak tysiąc lat, a tysiąc lat
jak jeden dzień.”

2 P 3, 8

„Ale my oczekujemy, według
obietnicy nowych niebios
i nowej ziemi, w których mieszka
sprawiedliwość.”

2 P 3, 13

„A cierpliwość Pana naszego
uważajcie za ratunek,
jak i umiłowany brat nasz, Paweł,
w mądrości, która mu jest dana,
pisał do was:”

2 P 3, 15

„Wiedźcie przede wszystkim to, że
w dniach ostatecznych przyjdą
szydercy z drwinami, którzy będą
postępować według swych własnych
pożądliwości I mówić: Gdzież jest
przyobiecane przyjście jego? Odkąd
bowiem zasnęli ojcowie, wszystko tak
trwa, jak było od początku stworzenia.”

2 P 3, 3

„Pan nie zwleka z dotrzymaniem
obietnicy, chociaż niektórzy
uważają, że zwleka, lecz okazuje
cierpliwość względem was,
bo nie chce, aby ktokolwiek zginął,
lecz chce, aby wszyscy przyszli do
upamiętania.”

2 P 3, 9

„Wy tedy, umiłowani, wiedząc o tym
wcześniej, miejcie się na baczności,
abyście, zwiedzeni przez błędy ludzi
nieprawych, nie dali się wyprzeć
z mocnego swego stanowiska.”

2 P 3, 17

„Ale terazniejsze niebo i ziemia
mocą tego samego Słowa
zachowane są dla ognia
i utrzymane na dzień sądu
i zagłady bezbożnych ludzi.”

2 P 3, 7

„A dzień Pański nadejdzie
jak złodziej; wtedy niebios
z trzaskiem przemina, a żywioły
rozpalone stopnieją, ziemia
i dzieła ludzkie na niej spłoną.”

2 P 3, 10

„Przeto, umiłowani, oczekując tego
starajcie się, abyście znaleźieni
zostali przed nim bez skazy
i bez nagany, w pokoju.”

2 P 3, 14